YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
12 päivänä lokakuuta 1995 *

Asiassa C-104/94,

jonka Tribunale civile e penale di Ravenna on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa

Cereol Italia Srl

vastaan

Azienda agricola Castello Sas,

ennakkoratkaisun soijapapuja koskevista erityistoimenpiteistä 23 päivänä toukokuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1491/85 (EYVL L 151, s. 15), soijapapuja koskeviin erityistoimenpiteisiin liittyvistä yleisistä säännöistä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2194/85 (EYVL L 204, s. 1) ja soijapapuja koskevien erityistoimenpiteiden yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 8 päivänä elokuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2537/89 (EYVL L 245, s. 8), sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä tammikuuta 1990 annetulla asetuksella (ETY) N:o 150/90 (EYVL L 18, s. 10), tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann (esittelevä tuomari), P. Jann ja L. Sevón,

julkisasiamies: C. O. Lenz,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Cereol Italia, edustajanaan asianajaja Roberto Ridolfi, Ravenna,

— Azienda agricola Castello, edustajanaan asianajaja Fausto Capelli, Milano,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Eugenio de March, jota avustaa asianajaja Alexandre Carnelutti, Pariisi,

ottaen huomioon käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Azienda agricola Castellon ja komission esittämät suulliset huomautukset 15.6.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.7.1995 pidetyssä käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunale civile e penale di Ravenna on 3.3.1994 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.3.1994, esittänyt EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla seitsemän ennakkoratkaisukysymystä soijapapuja koskevista erityistoimenpiteistä 23 päivänä toukokuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1491/85 (EYVL L 151, s. 15, jäljempänä asetus N:o 1491/85), soijapapuja koskeviin erityistoimenpiteisiin liittyvistä yleisistä säännöistä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2194/85 (EYVL L 204, s. 1, jäljempänä asetus N:o 2194/85) ja soijapapuja koskevien erityistoimenpiteiden yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 8 päivänä elokuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2537/89 (EYVL L 245, s. 8, jäljempänä asetus N:o 2537/89), sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä tammikuuta 1990 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 150/90 (EYVL L 18, s. 10, jäljempänä asetus N:o 150/90), tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty soijan jalostajan Cereol Italia Srl:n (jäljempänä Cereol) ja soijapapujen tuottajan Azienda agricola Castello Sas:n (jäljempänä Castello) välisen oikeudenkäynnin yhteydessä, joka koskee Cereolille myönnetyn yhteisön tuen määrää vastaavaa 112 509 187 Italian liiran (ITL) summaa, jonka palauttamista Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (jäljempänä AIMA) vaati.

3 Asetuksessa N:o 1491/85 otettiin käyttöön soijapapujen tuotantoa yhteisössä koskeva tukijärjestelmä, joka on tunnusomaisesti "ensiostajan" tukijärjestelmä. Tässä järjestelmässä tuki, joka on yhteisössä vahvistetun kohdehinnan ja maailmanmarkkinahinnan välisen eron suuruinen, myönnetään kaikille, jotka ovat tehneet sopimuksen, toisin sanoen "viljelysopimuksen", ja siinä säädetään, että tuottajalle on maksettava vähintään yhteisön vahvistamaa vähimmäishintaa vastaava hinta (2 artikla).

4 Asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 2 kohdassa määritellään ne tiedot, jotka viljelysopimukseen on sisällyttävä. Tämän asetuksen N:o 1491/85 2 artiklan 8 kohdan nojalla annetun säännöksen mukaisesti sopimuksessa on oltava

"...

e) kylvettyä pinta-alaa koskevat tarkat tiedot hehtaareina ja aareina;

f) viljelyalan määrittämistä varten tarpeelliset tiedot;

...

g) tuottajan edellisen sadon tuotoksia koskevat tiedot;

..." *

5 Saman artiklan 3 kohdassa, sellaisena kuin se on asetuksessa N:o 150/90, säädetään lisäksi

"Sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen niitä pinta-aloja, jotka tuottaja ilmoitti 2 kohdan e ja f alakohdan mukaisesti, ei voida käyttää muuhun tarkoitukseen kuin soijapapujen tuottamiseen, paitsi ylivoimaisen esteen sattuessa.

* — Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa.

Tämän vuoksi ilmoitetun pinta-alan jokainen muutos, joka on tapahtunut sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, mutta ennen sen esittämistä asianomaisille viranomaisille, on merkittävä sopimukseen, jossa on ilmoitettava tiedot muutoksen syystä.

Muilta osin tuottajan on ilmoitettava asianomaisille viranomaisille, valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille sekä ensiostajalle koko pinta-alan tai sen osan muutoksesta, joka tapahtuu sopimuksen kohteena olevien soijapapujen sadonkorjuuta edeltävän kolmen kuukauden aikana aina, kun muutos on suurempi kuin 10 prosenttia ilmoitetusta pinta-alasta tai yhtä hehtaaria suurempi. Tämä ilmoitus on annettava muutoksen tapahtumista seuraavien kahdeksan työpäivän aikana." *

6 Asetuksella N:o 150/90 asetukseen N:o 2537/89 lisätyssä 29 a artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jos valvonnan tai tutkimuksen yhteydessä havaitaan säännöstenvastaisuuksia, sovelletaan seuraavia säännöksiä, mainitun kuitenkaan rajoittamatta muiden asianmukaisten toimenpiteiden soveltamista:

1) Jos säännöstenvastaisuus johtuu tahallisesti väärin annetusta ilmoituksesta tai tuottajan törkeästä huolimattomuudesta 6 artiklan mukaista sopimusta tehtäessä tai sen soveltamisesta päätettäessä, erityisesti 6 artiklan 2 kohdan mukaisten tietojen oikeellisuuden ja 6 artiklan 3 kohdan osalta, sopimus on tämän asetuksen

* — Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa.

mukaisesti pätemätön, sopimuksessa tarkoitetuille soijapavuille ei myönnetä tukea eikä tuottajalle myönnetä seuraavan markkinointivuoden aikana tämän asetuksen mukaisia etuuksia.

...

4) Tässä asetuksessa tarkoitetut rangaistukset ... määrätään laiminlyönnin luonteen ja vakavuuden mukaan sekä siinä määrin kuin on tarpeen kyseessä olevan mekanismin asianmukaisen toiminnan kannalta." *

7 Cereol ja Castello tekivät 27.5.1991 markkinointivuotta 1991/1992 koskevan viljelysopimuksen, jonka mukaan soijapapuja kylvettäisiin 93 hehtaaria ja 22 aaria.

8 Trevison maatalouden valvontavirasto suoritti 7.10.1991 tarkastuksen ja totesi, että ainostaan 77 hehtaaria on viljelykäytössä.

9 AIMA arvioi tämän viljelypinta-alan vähenemisen olevan muutetun asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan vastainen siltä osin kuin siitä ei ollut ilmoitettu AIMAlle. Se kumosi saman asetuksen 29 a artiklan nojalla viljelysopimuksen, julisti tämän sopimuksen perusteella tuotetut soijapavut tuen saantiin kelpaamattomiksi ja jätti Castellon seuraavan markkinointivuoden tukietuuksien ulkopuolelle. Se määräsi tämän vuoksi Cereolin palauttamaan sille myönnetyt tuet.

10 Cereol nosti tämän jälkeen kanteen Castelloa vastaan ja vaati Tribunale civile e penale di Ravennaa velvoittamaan Castellon maksamaan Cereolille sen palautettavaksi määrättyä tukea vastaavan summan.

* — Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa.

11 Castello väitti kansallisessa tuomioistuimessa Cereolille määrätyn sanktion olevan lainvastaisen. Se väitti, että muutetun asetuksen N:o 2537/89 29 a artikla on pätemätön ja että sitä ei missään tapauksessa voitaisi soveltaa kyseessä olevassa asiassa, sillä vastoin AIMAn esittämää väitettä se ei ollut syyllistynyt yhteisön oikeuden säännösten rikkomiseen.

12 Kansallinen tuomioistuin on tämän vuoksi esittänyt sovellettavan yhteisön oikeuden pätevyyttä ja sisältöä koskevat seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Oliko markkinointivuoden 1992/1993 loppuun kestävänä ajanjaksona (tai ennen neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3766/91 ja asetuksen (ETY) N:o 1765/92 voimaantuloa) voimassa olleen neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1491/85 ja asetuksen (ETY) N:o 2194/85 (erityisesti sen kahdeksas perustelukappale, 2 artikla ja 5 artiklan 1 kohta huomioon ottaen) tavoitteena tuen myöntäminen ainoastaan yhteisön alueen soijantuotannolle, jolloin tuen määrä laskettaisiin tosiasiallisesti tuotetun määrän perusteella, ja jolloin tukea hakevan tuottajan pääasiallisena velvollisuutena oli soijan viljeleminen jonkin jäsenvaltion alueella?

2) Onko komission asetuksen (ETY) N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden osalta säädetty keinosta tuotteen alkuperän määrittelemiseksi ja voidaanko sitä pitää sellaisenaan tähänastisen yhteisön oikeuskäytännön mukaisesti kysymyksessä 1 mainitun pääasiallisen velvollisuuden suhteen toissijaisena velvollisuutena?

3) Jos kumpaankin edeltävään kysymykseen vastataan myöntävästi, onko komissio lisätessään asetuksella (ETY) N:o 150/90 asetukseen (ETY) N:o 2537/89 29 a artiklan (joka sisältää tuottajan huolimattomuutta sopimuksen täytäntöönpanossa koskevia merkittäviä sanktioita, erityisesti 6 artiklan 3 kohdan osalta) ylittänyt neuvoston sille asetuksen (ETY) N:o 1491/85 2 artiklan 8

kohdassa myöntämän toimivallan rajat, kun pääasiallisen velvollisuuden täyttämättä jättämisestä aiheutuneesta menetysseuraamuksesta säädetään toissijaisen velvollisuuden täyttämättä jättämisen yhteydessä, ja onko se näin käyttänyt väärin toimivaltaansa?

4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan kieltävästi, rikotaanko komission asetuksella (ETY) N:o 150/90 lisätyssä asetuksen (ETY) N:o 2537/89 29 a artiklassa yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnan mukaista suhteellisuusperiaatetta, kun siinä säädetään kaikissa tuottajan törkeään tahallisuuteen perustuvissa sopimuksen täyttämättä jättämistapauksissa (erityisesti 6 artiklan 3 kohdan osalta) sanktioksi sekä sopimuksen pätemättömyys että sopimuksen mukaisesti tuotettujen soijapapujen ja tuottajan sulkeminen koko seuraavaksi markkinointivuodeksi tukijärjestelmän ulkopuolelle?

5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko komission asetuksen (ETY) N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan mukaisten ilmoitetun pinta-alan käyttämisessä tapahtuneiden muutosten katsottava tarkoittavan ainoastaan sitä tapausta, että osaa pinta-alasta käytetään muuhun kuin sopimuksessa ilmoitettuun viljelyyn?

6) Jos viidenteen kysymykseen vastataan kieltävästi, koskeeko komission asetuksen (ETY) N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukainen velvollisuus ilmoittaa pinta-alan osien muutoksesta, joka tapahtuu sadonkorjuun alkamista edeltävien kolmen kuukauden aikana, myös niitä tapauksia,

joissa muutokset ovat tapahtuneet aikaisemmin kuin sopimuksen kohteena olevien soijapapujen tosiasiallista sadonkorjuuta edeltävien kolmen kuukauden aikana?

7) Jos viidenteen kysymykseen vastataan kieltävästi, koskeeko komission asetuksen (ETY) N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukainen velvollisuus ilmoittaa muutoksista, jotka ovat enemmän kuin 10 prosenttia sopimuksesssa ilmoitetuista pinta-aloista myös niitä tapauksia, joissa on tapahtunut useita ajallisesti toisiaan seuraavia muutoksia, joista mikään yksinään ei ylitä 10 prosenttia, mutta jotka yhdessä ylittävät mainitun prosenttiosuuden?"

Neljä ensimmäistä kysymystä

13 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen neljä ensimmäistä kysymystä koskevat muutetun asetuksen N:o 2537/89 29 a artiklan pätevyyttä ja niitä voidaan tarkastella yhdessä.

14 Kansallinen tuomioistuin kysyy, onko komissio asetuksen N:o 1491/85 2 artiklan 8 kohdassa sille myönnettyä toimivaltaa ylittämättä ja suhteellisuusperiaatetta rikkomatta voinut säätää, että niistä säännöstenvastaisuuksista, jotka ovat seurausta tuottajan törkeästä huolimattomuudesta ja jotka liittyvät asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdassa säädettyyn velvollisuuteen ilmoittaa toimivaltaisille kansallisille viranomaisille viljelypinta-alan muutokset, voidaan määrätä sanktioksi viljelysopimuksen pätemättömyys sekä tuottajan sulkeminen kuluvan ja seuraavan markkinointivuoden ajaksi tukietuuksien ulkopuolelle, kuten tämän asetuksen 29 a artiklan 1 kohdassa säädetään.

15 Castello väittää, ettei viimeksi mainittu säännös ole pätevä. Se vetoaa siihen, että tukioikeuden menettämisen kaltainen vakava sanktio voisi koskea velvoitetta tuottaa soijapapuja yhteisön alueella, joka on vuonna 1985 käyttöön otettuun tukijärjestelmään liittyvä pääasiallinen velvoite, mutta ei sen sijaan velvoitetta ilmoittaa tietyn suuruiset viljelypinta-alan muutokset, joka on vain toissijainen velvoite tukijärjestelmässä.

16 Komissio väittää sitä vastoin, että kyseessä oleva säännös on pätevä. Se korostaa, että viljelypinta-alan muutoksia koskeva ilmoitusvelvollisuus on olennainen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat varmistaa tuen myöntämisen ainoastaan tosiasiassa yhteisön alueella tuotetuille soijapavuille, ja että tämän velvollisuuden rikkomisesta voidaan rangaista tuen menettämisellä kuluvan ja sitä seuraavan markkinointivuoden osalta ilman, että rikottaisiin suhteellisuusperiaatetta tai ylitettäisiin neuvoston komissiolle siirtämä toimivalta.

17 Komission yhteisöjen tuomioistuimelle esittämistä huomautuksista, joita ei ole kiistetty, käy ilmi, että yhteisössä korjatut soijapavut ovat vain pieni osa siellä jalostetuista soijapavuista. Neuvoston vuonna 1985 käyttöön ottaman kaltaisessa järjestelmässä, jossa tuki myönnetään jalostajille yhteisössä tuotettujen ja jalostettujen soijapapujen määrän perusteella, on välttämätöntä voida valvoa papujen alkuperää sen varmistamiseksi, että tuki kohdistuu vain yhteisössä korjattuun soijaan, jonka tuotantoa ainoastaan on tarkoitus edistää.

18 Viljelysopimuksissa edellytetyt viljelypinta-alaan liittyvät tiedot ovat juuri osa valvontajärjestelmää ja todisteita soijapapujen alkuperän varmistamiseksi.

19 Tällaisten tietojen luotettavuus on välttämätöntä järjestelmän hyvän toiminnan kannalta. Koska viljelysopimuksissa on tiedot tuotoksista, viljelypinta-alaa koskevien luotettavien tietojen puuttuessa olisikin vaikeaa varmistaa sitä, että ensiostajan ilmoittamat soijapapujen määrät, joiden perusteella lasketaan tuen määrä, on todellakin korjattu yhteisön alueelta eikä niitä ole tuotu kolmansista maista. Kuten komissio toteaa, jos tällaisia tietoja ei olisi saatavilla, ei olisi mahdollista vertailla muiden tietojen kanssa erityisesti niitä tietoja, jotka tuottaja ja ensiostaja ovat velvollisia antamaan toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, kuten inventaariokirjanpito ja rahoituskirjanpito.

20 Viljelypinta-alaan liittyvien tietojen luotettavuus voidaan kuitenkin taata vain, jos tuottajat ilmoittavat toimivaltaisille kansallisille viranomaisille muutetun asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan viljelysopimuksessa soijanviljelyyn varatun pinta-alan muutoksista, ylivoimaisen esteen tapauksia lukuun ottamatta.

21 Tätä varten kyseisen asetuksen 6 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että tuottajien on täydennettävä sopimukseen tiedot kaikista viljelypinta-alan muutoksista, jotka ovat tapahtuneet sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, mutta ennen sen esittämistä asianomaisille viranomaisille, ja saman säännöksen kolmannessa alakohdassa säädetään, että tietyn suuruiset muutokset on ilmoitetteva kyseiselle viranomaiselle, kun ne tapahtuvat sopimuksen esittämisen jälkeen.

22 Asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdassa tuottajalle säädetty velvollisuus ilmoittaa muutoksista toimivaltaiselle viranomaiselle on siis olennainen muodollisuus tukijärjestelmän hyvän toiminnan varmistamiseksi ja sillä on näin ollen keskeinen merkitys tälle järjestelmälle.

23 Muutetun asetuksen N:o 2537/89 29 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella voidaan kuitenkin määrätä rangaistus tämän velvollisuuden laiminlyönnistä vain, jos se johtuu tuottajan tahallisuudesta tai törkeästä huolimattomuudesta. Ottaen lisäksi huomioon tämän artiklan 4 kohdan sanamuodon, tämä säännös on ymmärrettävä niin, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten sallitaan määrätä siinä mainituista sanktioista yksi tai useampi tuottajan laiminlyönnin vakavuuden mukaan, kuten komissio on väittänyt ja kuten Castello myönsi suullisen käsittelyn aikana.

24 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön järjestelmän hyvän toiminnan kannalta keskeisten velvoitteiden täyttämättä jättämisestä voidaan rangaista yhteisön säännösten perusteella myönnettävien oikeuksien menettämisellä, kuten tukioikeuden menettämisellä (ks. tässä yhteydessä asia 122/78, Buitoni, tuomio 20.2.1979, Kok. 1979, s. 677 ja asia 21/85, Maas, tuomio 27.11.1986, Kok. 1986, s. 3537).

25 Komissio ei ole rikkonut suhteellisuusperiaatetta eikä ylittänyt asetuksen N:o 1491/85 2 artiklan 8 kohdassa sille myönnettyä toimivaltaa, johon kuuluu oikeus vahvistaa asianmukaiset sanktiot (ks. asia C-357/88, Hopermann, tuomio 2.5.1990, Kok. 1990, s. I-1669, 7 kohta), kun se on säätänyt niinkin ankaran sanktion kuin tukioikeuden menetyksen kuluvan ja seuraavan markkinointivuoden ajaksi soijantuottajan rikottua joko tahallisesti tai törkeästä huolimattomuudesta tukijärjestelmän hyvän toiminnan kannalta keskeistä velvollisuutta ilmoittaa viljelypinta-alan muutoksista.

26 Kansallisen tuomioistuimen tehtävä on arvioida, johtuuko tuottajan laiminlyönti tahallisuudesta vaiko hänen törkeästä huolimattomuudestaan, ja onko muutetun asetuksen N:o 2537/89 29 a artiklan 4 kohdan mukaisesti valittu sanktio oikeassa suhteessa todettuun laiminlyöntiin kyseisen tukijärjestelmän hyvän toiminnan varmistamisen tarpeen kannalta.

27 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle on näin ollen vastattava, että neljän ensimmäisen kysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt asetuksen N:o 2537/89 29 a artiklan, sellaisena kuin se muutettuna asetuksella N:o 150/90, pätevyyteen vaikuttavaa seikkaa.

Kolme viimeistä kysymystä

28 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen kolme viimeistä kysymystä koskevat asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan tulkintaa. Kansallinen tuomioistuin haluaa selvittää, sovelletaanko tässä säännöksessä säädettyä ilmoitusvelvollisuutta Castellon toteuttaman kaltaisiin viljelypinta-alojen vähennyksiin.

29 Kansallinen tuomioistuin kysyy ensiksi, kuuluvatko tuottajan markkinointivuoden aikaisten rankkojen sateiden vuoksi toteuttamat viljelypinta-alan vähennykset 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin "muutoksiin". Seuraavaksi kansallinen tuomioistuin haluaa selvittää, onko tuottajilla velvollisuus ilmoittaa toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle muutoksista, jotka ovat tapahtuneet sadonkorjuun oletettua alkamista edeltävää kolmea kuukautta aikaisemmin, mutta sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen. Lopuksi se kysyy, onko näillä tuottajilla velvollisuus ilmoittaa muutoksista, jotka eivät yksinään ylitä 10 prosenttia alun perin viljelysopimuksessa ilmoitetusta pinta-alasta, mutta jotka yhdessä ylittävät tämän prosenttiosuuden.

30 Kuten edellä on todettu, tukijärjestelmän hyvä toiminta edellyttää, että kansallisilla viranomaisilla on luotettavat tiedot viljelypinta-aloista, jotka on käytettävä yksinomaan soijanviljelyyn ylivoimaisen esteen tapausta lukuun ottamatta, ja että näille viranomaisille siis ilmoitetaan periaatteessa kaikki näiden pinta-alojen käyttämistä koskevat muutokset niiden luonteesta ja syystä riippumatta.

31 Tämän tavoitteen mukaisesti asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan ilmaisua "... ilmoitetun pinta-alan jokainen muutos ..." on tulkittava laajasti niin, että sillä ymmärretään kaikki kylvettäviksi ilmoitettuja pinta-aloja koskevat muutokset. Tämä ilmaisu kattaa erityisesti luonnonilmiöiden, kuten rankkasateiden seurauksena tapahtuneet viljelypinta-alojen muutokset.

32 Vaikkei kansallinen tuomioistuin olekaan nimenomaisesti korostanut tätä kohtaa, on Castellon huomautukset huomioon ottaen täsmennettävä, että kun 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että viljelysopimuksessa ilmoitetut pinta-alat on varattu soijanviljelyyn, "paitsi ylivoimaisen esteen sattuessa", siinä on yksinkertaisesti tarkoitus vapauttaa tuottaja näissä poikkeustapauksissa velvollisuudesta käyttää kyseisiä pinta-aloja vain soijapapujen tuottamiseen. Sen sijaan tässä säännöksessä ei vapauteta tuottajaa saman kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetystä velvollisuudesta ilmoittaa toimivaltaisille kansallisille viranomaisille näistä pinta-alan muutoksista.

33 Asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan valvonnan ja petoksen estämisen päämäärän mukaisesti kaikki sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen mutta ennen sadonkorjuun alkamista tapahtuneet muutokset on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle joko viljelysopimuksen muutoksena, kuten asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, tai jos ne ylittävät saman artiklan kolmannessa alakohdassa vahvistetun prosenttiosuuden, tuottajan ilmoituksena toimivaltaisille viranomaisille, valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille sekä ensiostajalle, kuten tässä viimeksi mainitussa säännöksessä säädetään.

34 Tältä osin se seikka, että viimeksi mainitussa säännöksessä viitataan muutoksiin, jotka tapahtuvat "soijapapujen sadonkorjuuta edeltävän kolmen kuukauden aikana", ei poista velvollisuutta ilmoittaa sopimuksen esittämisen jälkeen mutta sadonkorjuun alkamista edeltäneitä kolmea kuukautta aikaisemmin tapahtuneita muutoksia. Jos näin olisi ja jos oletettaisiin, että viljelysopimukset voitaisiin esittää

aikaisemmin kuin kolme kuukautta ennen sadonkorjuun alkamista, tuottajat voisivat toteuttaa viljelypinta-alojen muutoksia ilman, että niistä ilmoitettaisiin toimivaltaisille viranomaisille, mikä lisäisi mahdollisuutta petoksiin, joiden estäminen juuri on ilmoitusjärjestelmän tavoitteena.

35 Kylvettyjä pinta-aloja koskevien luotettavien tietojen saatavuuden tavoitteella voidaan perustella myös se, että muutokset, jotka yksittäisinä tai yhteensä koskevat yli 10 prosenttia viljelysopimuksessa ja siihen tehdyissä täydennyksissä ilmoitetusta pinta-alasta ja yli yhtä hehtaaria suuremmasta pinta-alasta, on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle. Jotta petoksen riski ei kasvaisi, asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan ilmaisua "aina, kun muutos on suurempi" ei voida tulkita niin, että sillä tarkoitetaan ainoastaan muutoksia, jotka erikseen ylittävät jommankumman mainituista rajoista.

36 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen kolmeen viimeiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 2537/89 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava niin, että soijantuottajalla on velvollisuus ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki viljelysopimuksessa mainitun pinta-alan muutokset ja erityisesti tämän pinta-alan vähentyminen vaikka se johtuisikin rankkasateiden kaltaisista luonnonilmiöistä, jos muutos on tapahtunut ennen sopimuksen esittämistä, sekä kaikki viljelysopimuksen esittämisen jälkeen tapahtuneet muutokset, jotka yksinään tai yhdessä ylittävät 10 prosenttia viljelysopimuksessa ilmoitetusta pinta-alasta ja yhden hehtaarin pinta-alan.

Oikeudenkäyntikulut

37 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Tribunale civile e penale di Ravennan 3.3.1994 tekemällä päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Neljän ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt soijapapuja koskevien erityistoimenpiteiden yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 8 päivänä elokuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2537/89 29 a artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä tammikuuta 1990 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 150/90, pätevyyteen vaikuttavaa seikkaa.**

2) **Kyseisen asetuksen 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava niin, että soijantuottajalla on velvollisuus ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki viljelysopimuksessa mainitun pinta-alan muutokset ja erityisesti tämän pinta-alan väheneminen, vaikka se johtuisikin rankkasateiden kaltaisista luonnonilmiöistä, jos tämä muutos on tapahtunut ennen sopimuksen esittämistä, sekä kaikki viljelysopimuksen esittämisen jälkeen tapahtuneet muutokset, jotka yksinään tai yhdessä ylittävät 10 prosenttia viljelysopimuksessa ilmoitetusta pinta-alasta ja yhden hehtaarin pinta-alan.**

Edward Moitinho de Almeida

Gulmann Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä lokakuuta 1995.

R. Grass

kirjaaja

D. A. O. Edward

viidennen jaoston puheenjohtaja